

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 grudnia 1920 roku

o postępowaniu celnem.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. № 51 z 1920 r. poz. 314) wprowadzam następujące:

PRZEPISY O POSTĘPOWANIU CELNEM.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Ruch towarów przez linię celną (art. 3 rozp. z dn. 11/VI 1920 r.) odbywać się może tylko temi drogami, przy których ustanowiono urzędy celne lub posterunki celne. Drogi takie otrzymują nazwę „dróg celnych” w przeciwstawieniu do innych dróg, któremi towarów przewozić nie wolno i które nazywać należy drogami ubocznymi.

Drogi celne będą w tym celu wyraźnie wskazane przez władzę celną, przez obwieszczenie w Monitorze Polskim i w miejscowych dziennikach urzędowych.

Władza celna wyznaczy również miejsca lądowania, w których jedynie może odbywać się załadowanie i wyładowanie towarów.

Budowanie promów, przewozów, mostów, pomostów i t. p. na wodach granicznych wymaga zezwolenia władzy celnej, która może zarządzić usunięcie tego rodzaju urządzeń, jeżeli je zbudowano bez jej pozwolenia.

§ 2. Urzędy celne (art. 2 rozp. z dn. 11.VI 1920 r.) dzielą się stosownie do zakresu swego działania na urzędy pierwszej klasy przy drogach żelaznych i wodnych oraz urzędy drugiej klasy przy drogach kołowych.

Urzędy celne pierwszej klasy mają upoważnienie do odprawy wszystkich towarów bez względu na ich ilość lub wysokość przypadającego cła.

Urzędy celne drugiej klasy mają upoważnienie do odprawy towarów, wyszczególnionych w tabeli, załączanej do niniejszego rozporządzenia (załącznik I) w zakresie, tamże wskazanym.

Rozdzielania przesyłek, celem ominięcia kompetencji celnej zabrania się.

Prócz urzędów pierwszej i drugiej klasy można na drogach kołowych ustanawiać w celu przejścia podróżnych i mieszkańców pogranicza posterunki celne.

Przewóz jakichkolwiek towarów przez posterunki celne jest wzbroniony.

§ 3. Towary, na których wywóz strona może składać zgłoszenia ustnie, wywozić wolno wszystkimi drogami celnymi.

Towary, na których wywóz wymaga się zgłoszenia na piśmie, wywozić wolno tylko drogami celnymi, obsadzonymi przez urzędy klasy pierwszej.

§ 4. Odprawy towarów uskutecznią się w urzędach celnych położonych przy drogach kołowych (art. 4 rozp. z dn. 11.VI 1920 r.) w czasie od pierwszego października do pierwszego marca od godziny 8 rano do 12 w południe i od 1 do 5 po południu, w miesiącach zaś letnich od 7 rano do 12 w południe i od 2 po południu do 7 wieczorem.

O ile z jakiegokolwiek powodu nie można odprawić towaru w dniu jego nadejścia, a urząd celny nie ma magazynu do jego przechowania, strona obowiązana jest na żądanie urzędu towar taki tego samego dnia wywieść napowrót za linię celną.

Towar, pozostający w urzędzie, należy bezwarunkowo jeszcze w dniu przywozu zapisać w odpowiednim rejestrze.

Podróżnych, zgłaszających się w urzędach celnych przy drogach kołowych, odprawiać można po za godzinami urzędowymi tylko wyjątkowo w wypadkach istotnej potrzeby.

Przejeżdżających w celu wykonania zawodu: duchownych, lekarzy, felczerów, akuszerki i straż pożarną przepuszczać należy przez granicę o każdej porze dnia i nocy.

Usiálenie godzin urzędowych w urzędach celnych przy kolejach żelaznych nastąpi w zależności od stosunków miejscowych w porozumieniu z władzami kolejowymi.

§ 5. W myśl art. 6 rozporz. z dn. 11.VI 1920 r. zabrania się przywozu do obszaru celnego:

a) ze względów zdrowotnych:

1. surogatów szafranu;
2. obić papierowych (tapet), papierów drukowanych, materji i innych przedmiotów, zabarwionych farbą arsenikową;
3. farby anilinowej, zawierającej arsenik (fuksyny i innych nazw) w kawałkach, proszku i ciastce (nie w kryształach);
4. opjum do palenia, jak również fajek i wszelkich innych przyrządów do palenia opjum;

b) ze względu na bezpieczeństwo publiczne: armat, pocisków, granatów, bomb i t. p.;

c) z innych względów publicznych:

1. jagód rybiej trutki (*baccae cocculi indici*);
2. wszelkich wyrobów i przedmiotów o charakterze bluźnierczym i obrażającym uczucia religijne, narodowe lub moralne stosownie do ograniczeń, zawartych w ustawach;
3. ziemniaków pochodzenia amerykańskiego, liści, obierzyn, odpadków i wszelkich opakowań, użytych przy przewozie ziemniaków z Ameryki do kraju;
4. biletów loterii zagranicznej lub t. zw. pożyczek loteryjnych w emisjach osób prywatnych, towarzystw miast i państw;
5. etykiet do butelek z firmami producentów zagranicznych, dostarczonych bez towaru;
6. marek do gry oraz wszelkich przedmiotów, naśladowujących monety metalowe krajowe lub zagraniczne;
7. odbitek naśladowujących pieniądze papierowe, banknoty i papiery wartościowe zarówno krajowe jak zagraniczne oraz przedmiotów, ozdobionych takimi naśladownictwami z wyjątkiem wydawnictw literackich i naukowych.

Żywe rośliny, sadzonki, szczepionki, świeże odpadki kwiatów wszelkiego rodzaju z Ameryki i Australji oraz wszelkie przedmioty, służące do ich opakowania, jakoteż świeże odpadki owoców z Ameryki i Australji wraz z opakowaniem wprowadzać można przez upoważnione do tego urzędy wejściowe, o ile przy badaniu okaże się, że towary te wolne są od mszycy San Jose.

§ 6. Ogranicza się przywóz i wywóz następujących towarów:

a) przywóz.

1) Towary, będące przedmiotem monopolów państwowych sprowadzać mogą z zagranicy tylko zarządy właściwych monopolów. Osoby prywatne muszą w tym celu uzyskiwać zezwolenie Ministerstwa Skarbu, które ustanawiać będzie równocześnie warunki odprawy.

Podróżni, którzy przedmioty monopolowe wiozą na własny użytek, mogą poddawać je ocenie bez osobnego pozwolenia w ilościach nie większych jak jeden kilogram tytoniu lub wyrobów tytoniowych, jeden kilogram wyrobów spirytusowych, pięć kilogramów cukru i pięć kilogramów soli.

2) Lekarstwa i trucizny wolno sprowadzać tylko aptekom, oraz kupcom do tego upoważnionym. W tym celu osoby prywatne muszą uzyskać zezwolenie władzy administracyjnej w miejscu swego zamieszkania, mieszkańcy pogranicza zaś powinni wykazać się receptą lekarza.

3) Przy przywozie zwierząt domowych z wyjątkiem psów, kotów i ptaków w klatkach, należy złożyć świadectwo zdrowia, wystawione przez rządowego lekarza z miejsca pochodzenia. Zwierzęta wprowadzane przez granicę podlegają nadto oględzinom rządowego lekarza weterynaryjnego.

4) surowe produkty zwierzęce z wyjątkiem jaj, mleka i jego przetworów można przywozić tylko na mocy świadectwa pochodzenia ze zwierząt zdrowych, wystawionego przez rządowego lekarza z miejsca pochodzenia.

5) Żywe rośliny z korzeniami przywozić można tylko na mocy poświadczenia władzy administracyjnej miejsca pochodzenia, że są wyprodukowane w zakładach wolnych od chorób przenośnych.

6) Broń, z wyjątkiem myśliwskiej i amunicję wolno wprowadzać na podstawie pozwolenia władzy administracyjnej miejsca zamieszkania odbiorcy. Pozwolenie takie może być dla podróżnych zawarte w dokumencie podróży (paszporcie).

b) wywóz.

1) Proch i środki wybuchowe, wszelkiego rodzaju broń i przybory do niej, z wyjątkiem broni myśliwskiej, wywozić można tylko z zezwolenia Ministerstwa Spraw Wojskowych.

2) Zabytki, dzieła sztuki i kultury, jako to: obrazy i miniatury, stare sztychy, pergaminy, księgi i rękopisy, zbiory starych monet i pieczęci, rzeźby, kielichy, monstrancje, puszki, krzyże, relikwiarze, ornamenty, kapy, pasy słuckie, kontusze, makaty, gobeliny, hafty starożytne, zbroje, oręż oraz pochodzące z wykopalisk urny, narzędzia kamienne, wyroby metalowe i szklane, broń i t. p. przedmioty wywozić można tylko z zezwolenia Ministerstwa Sztuki i Kultury. (Dziennik Praw P. P. z r. 1918 № 16 poz. 36).

Prócz powyższych zasad przywóz, wywóz i przewóz towarów uzależnia się od wymagań ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 79, poz. 527) oraz rozporządzeń na jej podstawie wydanych.

§ 7. Przy przywozie przedmiotów, wymienionych w artykule 10 poz. 2, 4, 5, 7, 8 i 13 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51/20 poz. 314) zwolnienie od cła następuje jedynie na podstawie następujących dokumentów, które należy składać przy odprawie celnej:

- poz. 2. na podstawie poświadczeń właściwych urzędów dyplomatycznych i konsularnych;
- poz. 4. na podstawie dyplomów;
- poz. 5. na podstawie zaświadczenia zarządu właściwego monopolu, że przedmioty stanowią własność rządową i są przeznaczone dla fabryk lub składów rządowych;
- poz. 7. na podstawie zaświadczeń zarządów muzealnych i zakładów naukowych, że przedmioty są przeznaczone dla zbiorów publicznych, lub do celów naukowych; o ile chodzi o dzieła artystów polskich — za poświadczeniem Ministerstwa Sztuki i Kultury, o ile zaś chodzi o przedmioty sprowadzone dla szkół ludowych — za potwierdzeniem inspektorów szkolnych;
- poz. 8. na podstawie urzędowych ogłoszeń o zawarciu umowy lub istniejącym obowiązku utrzymania granicznych torów kolejowych;
- poz. 13. o ile chodzi o trumny ze zwłokami lub urny z popiołami zwłok — wyłącznie na podstawie specjalnych dokumentów, wymaganych dla transportu zwłok. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 42 p. 25);
przy odprawie zaś wieńców i kwiatów — na podstawie potwierdzenia zagranicznych władz administracyjnych, że wieńce lub kwiaty przeznaczone są do złożenia na grobach poległych.

Do przedmiotów, wymienionych w art. 10 poz. 10, 11, 12 i 14 rozporządzenia o taryfie celnej, stosuje się następujące przepisy:

- poz. 10. Jako wolne od cła należy uważać umocowane na kartonach wzory wyrobów metalowych, papierowych i t. p. w pojedynczych sztukach, różniących się między sobą wielkością, kształtem, kolorem lub rysunkiem, jako to: garnitury guzików, okuć, kopert, pocztówek i t. p. Wzory wszelkiego rodzaju, nadające się i w pojedynczych sztukach do użytku, jak np. szczyryki, nożyczki, kwiaty sztuczne, portmonetki, rękawiczki z jednej ręki i t. p. odprawiać można bez cła tylko wtedy, gdy za zgodą strony przedmioty te zostaną uczynione niezdatnymi do użytku.
- poz. 11. Jako rzeczy podróźnych mogą być również uwolniane od cła narzędzia rzemieślników i monterów, instrumenty lekarzy, artystów i uczonych, fotograficzne aparaty, małe (podróźne)

maszyny do pisania, wózki dla dzieci i do przewożenia chorych, o ile te przedmioty są używane i służyć mają do własnego użytku lub wykonywania zawodu i nie zachodzi podejrzenie, że podróz przedsięwzięto jedynie w celu wprowadzenia przedmiotów bez cła.

Urzędy celne mają prawo, o ileby ze względu na ilość lub jakość wprowadzonych rzeczy podróży zachodziła potrzeba stwierdzenia zatrudnienia i stosunków podróznego, żądać okazania dokumentów podróży.

W wyadkach podejrzanych lub gdy rzeczy podróжных ze względu na swą jakość lub ilość nie odpowiadają potrzebie i stanowi podróz ego należy stosować odprawę warunkową i żądać zabezpieczenia cła.

W ruchu podróжных zezwala się na wprowadzenie bez cła 100 szt. papierosów lub 25 szt. cygar. albo 100 gr. tytoniu.

poz. 12.

Środki transportowe należy odprawiać bez cła, o ile z rodzaju transportu, środka transportowego, z kierunku i miejsca przeznaczenia niewątpliwie wynika, że w danym wypadku chodzi o przewiezienie osób lub towarów, a nie o wprowadzenie środka transportowego bez opłaty cła.

Od samochodów, rowerów i samolotów należy nawet przy czasowym wprowadzeniu ich dla przewiezienia osób lub towarów żądać zabezpieczenia cła, aż do chwili występu za granicę. Na wyjątki od tego może zezwolić Ministerstwo Skarbu w wypadkach godnych uwzględnienia.

Przy odprawie innych środków transportowych jako to: wozów tacek, putni i t. p. należy wymagać zabezpieczenia cła tylko w razie podejrzenia lub gdy środki te nie noszą śladów przewiezienia.

Wagony kolejowe, zaliczone do parku kolei zagranicznych i jako takie zewnętrznie oznaczone, wolne są od zabezpieczenia.

poz. 14.

Wszelkie towary lub próbki, naśyłane pocztą należy dostarczać urzędom celnym do odprawy.

§ 8. Przedmioty i towary, wymienione w poz. 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12 i 14 art. 10 rozporz. z dn. 11/VI 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314), urzędy celne mogą odprawiać bez osobnego upoważnienia.

Odprawa przedmiotów, wymienionych pod poz. 1 i 9, odbywać się będzie tylko na podstawie osobnego upoważnienia Ministerstwa Skarbu.

Pozwoleń na woiną od cła odprawę przedmiotów, wymienionych w p. 7 będą udzielały:

- a) na obszarze: b. zaboru rosyjskiego — Ministerstwo Skarbu,
- b) " " b. dzielnicy pruskiej — Dykcja Ceł w Poznaniu,
- c) " " b. zaboru austriackiego — Dykcja Skarbu we Lwowie, a w okręgu Krakowskim — również Dykcja Okręgu Skarbowego w Krakowie,
- d) " " Śląska Cieszyńskiego — Dykcja Skarbu w Cieszynie.

Przedmioty do utrzymania grobów poległych żołnierzy państw obcych (poz. 13) odprawiać można za każdorazowym pozwoleniem Ministerstwa Skarbu.

Odprawę innych przedmiotów w tym punkcie wymienionych skutecznąją urzędy celne bez osobnego upoważnienia.

§ 9. Przedmioty, wymienione w art. 11 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11. VI. 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) poz. 1 — 4 zwalniać

można od cła po złożeniu przy odprawie celnej właściwych pozwoleń, których udzielać się będzie na następujących podstawach:

- poz. 1. Osoby, przemieszczające się, powinny dołączyć do podania szczegółowy spis ruchomości, potwierdzony przez władzę administracyjną dotychczasowego miejsca zamieszkania i uwierzytelniony przez właściwe przedstawicielstwo Rzeczypospolitej Polskiej na dowód, że objęte spisem przedmioty stanowią ich własność i były przez nie używane za granicą.
Narzędzia i instrumenty do wykonywania zawodu, maszyny, części składowe maszyn i urządzenia fabryczne zwolnić można od opłaty cła, o ile były używane przez przemieszczającego się, odpowiadają jego stosunkom i przeznaczone są do prowadzenia własnego przedsiębiorstwa w kraju.
Niewolno zwalniać od cła produktów spożywczych, nieprzerobionych materiałów, półfabrykatów i surowców, oraz wszelkich przedmiotów, które przy odprawie celnej będą uznane za nieodpowiadające potrzebom lub stosunkom przemieszczającego się.
Przy odprawie celnej strona prócz tego ma obowiązek udowodnić, że przesiała się do kraju na stałe.
- poz. 2. Wyprawy ślubne osób płci żeńskiej, zamieszkałych najmniej od trzech lat za granicą, można zwolnić od cła w razie złożenia przez osobę interesowaną podania z dołączeniem dowodu zawarcia ślubu małżeńskiego, oraz szczegółowego spisu przedmiotów, stanowiących wyprawę.
Na prośbę strony Ministerstwo Skarbu może zezwolić na późniejsze złożenie metryki ślubnej w ściśle określonym terminie. W tym wypadku pobiera się należność celną warunkowo aż do dostarczenia dowodu ślubnego. Po upływie terminu, wyznaczonego w tym celu stronie, należność celna przechodzi na własność Skarbu.
Władze celne mogą odmówić zwolnienia od cła, o ile uznają, że przedmioty nie odpowiadają stosunkom osoby, przewożącej lub gdy ilość ich nie odpowiada zwyczajowi albo potrzebom.
- poz. 3. Celem uzyskania zwolnienia od cła przedmiotów oddziedzicznych w spadku należy do podania dołączyć urzędowy dowód spadkobrania od władz administracyjnych lub sądowych.
Jako przedmioty spadku można zwalniać od cła urządzenia domowe, kuchenne, narzędzia i sprzęty fabryczne, o ile służyć mają do własnego użytku spadkobiercy i odpowiadają jego stosunkom.
- poz. 4. Przedmioty takie można zwalniać od cła po złożeniu poświadczenia właściwej władzy administracyjnej, że osoby stały się ofiarą klęsk elementarnych.
- poz. 5. Nieodzownym warunkiem zwolnienia od cła przesyłek krajowych zwróconych z za granicy jest wykazanie w sposób niewątpliwy, że przedmioty te pochodzą z kraju, że za granicą nie weszły do wolnego obrotu i że przed wysłaniem za granicę znajdowały się w wolnym obrocie w kraju.
Jako dowód, że przesyłki takie za granicą nie weszły do wolnego obrotu, służy poświadczenie zagranicznego publicznego przedsiębiorstwa przewozowego lub urzędu celnego na oryginalnych listach przewozowych.
- poz. 6. Zwrot cła od tych zagranicznych przesyłek, które po oceniu przeznaczono do wywozu za granicę, może nastąpić pod warunkiem zgłoszenia towaru do wywozu w terminie trzymiesięcz-

nym od chwili oclenia, stwierdzenia jego tożsamości i wykazania na żądanie władz celnych, że towaru nie sprowadzono do użytku czasowego.

Przesyłki takie, o ile są wzięte z urzędu celnego należy dostawić przed zwrotem za granicę do tego urzędu celnego, w którym zostały ocłone, celem stwierdzenia ich tożsamości oraz wykonania kontroli nad ich wywozem.

Urzędy celne powinny przekazywać takie przesyłki za granicę wyłącznie koleją.

O ileby przesyłki tego rodzaju dostarczo^{no} do odprawy dopiero w granicznym urzędzie celnym, urząd obowiązany jest na wniosek przewoźnika dokonać wewnętrznej rewizji i stwierdzić tożsamość na właściwym kwicie celnym.

§ 10. Pozwoleń na wolną od cła odprawę przedmiotów, wymienionych w art. 11 rozporz. z dnia 11.VI.1920.r. udzielają.

a) na obszarze:	b. zaboru rosyjskiego—	Ministerstwo Skarbu
b) " "	b. dzielnicy pruskiej —	Dyrekcja Ceł w Poznaniu
c) " "	b. zaboru austriackiego —	Dyrekcja Skarbu we Lwowie
d) " "	Śląska Cieszyńskiego—	Dyrekcja Skarbu w Cieszynie

Na wolną od cła odprawę maszyn i narzędzi fabrycznych (art. 11 poz. 1 i 3) może zezwolić tylko Ministerstwo Skarbu.

Urzędy celne mogą zwalniać od cła bez osobnego pozwolenia krajowe przesyłki zwrócone z zagranicy (poz. 5), o ile nadchodzą w przeciągu sześciu miesięcy od chwili wywiezienia za granicę i nie weszły za granicę do wolnego obrotu, a należność celna nie przekracza dwustu marek w złocie.

Dyrekcja Skarbu we Lwowie, Dyrekcja Skarbu w Cieszynie oraz Dyrekcja Ceł w Poznaniu mogą w takich wypadkach zezwalać na zwalnianie od opłaty cła do wysokości jednego tysiąca marek w złocie.

We wszystkich innych wypadkach, tudzież w razie wątpliwości należy wyjednywać pozwolenie Ministerstwa Skarbu.

Na zwrot uiszczanego cła (poz. 6) do wysokości jednego tysiąca marek w złocie mogą zezwalać Dyrekcja Skarbu we Lwowie, Dyrekcja Skarbu w Cieszynie oraz Dyrekcja Ceł w Poznaniu, o ile towar nie był jeszcze w wolnym obrocie.

We wszystkich innych wypadkach na zwrot cła może zezwolić tylko Ministerstwo Skarbu.

§ 11. Towary, przeznaczone do przerobienia lub do celów technicznych i przemysłowych, można w granicach postanowień taryfy wprowadzać za zniżonem cłem lub bez opłaty cła wyłącznie za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu (art. 1).

Osoby lub przedsiębiorstwa, zamierzające korzystać z obrotu za takim pozwoleniem, powinny wnieść podanie do izby handlowej lub do władzy przemysłowej tego okręgu, w którym leży przedsiębiorstwo. W podaniu takim należy podać wysokość rocznego zapotrzebowania towaru, źródło zagraniczne, z którego towar zamierza się sprowadzać, siedzibę i rozmiar prowadzonego przedsiębiorstwa oraz wymienić urząd celny, w którym zamierza się przeprowadzić odprawę celną.

Izby handlowe lub urzędy przemysłowe badają prawdziwość przytoczonych w podaniu danych i, wraz ze swoją opinią (w szczególności co do tego, czy zachodzi istotna potrzeba posiłkowania się towarami sprowadzonymi z zagranicy), odsyłają go do Ministerstwa Skarbu.

Pozwoleń takich udzielać się będzie tylko osobom i przedsiębiorstwom, które pod względem swego stosunku do Skarbu są nieposłakowane, godne zaufania i które poddadzą się warunkom kontroli skarbowej.

Pozwolenia na obrót za niższym cłem lub z uwolnieniem od opłaty cła wydawać się będzie na okres najwyżej lat trzech. Po upływie tego terminu można na prośbę przedsiębiorcy przedłużyć pozwolenie na dalszy okres bez specjalnego uzasadnienia, lecz tylko za zgłoszeniem do Ministerstwa Skarbu, że zamierzone jest dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa.

W razie potrzeby można zarządzić zabezpieczenie cła lub różnicy cła, na czas od wprowadzenia towaru aż do jego przerobienia.

Przedsiębiorstwo na cały czas trwania pozwolenia poddaje się pod dozór skarbowy i zobowiązuje się je do utrzymywania ksiąg w celu zapisywania odbioru i zużycia towaru, wprowadzonego do przerobienia lub do celów technicznych i przemysłowych. Organom dozoru skarbowego służy wolny dostęp do wszystkich ubikacji i składów przedsiębiorstwa w tym celu, aby mogły badać zapasy towaru surowego i przerobionego i porównywać je z zapisami w księgach.

Koszta kontroli urzędowej ponosi przedsiębiorca.

Urzędy celne przy warunkowej odprawie towaru powinny na świadectwie o wydanem pozwoleniu zaznaczać pojedyncze przesyłki aż do wy-czerpania dozwolonej ich ilości.

O każdej dokonanej odprawie urzędy celne zawiadamiają osobnem pismem organ celny lub skarbowy, powołany do kontroli przedsiębiorstwa.

Organy powołane do kontroli stwierdzają prawidłowe nadeście przesyłki na zawiadomieniu i po wpisaniu dat swego zapisu zwracają je właściwemu urzędowi celnemu.

W razie ujawnienia nadużycia Ministerstwo Skarbu może każdej chwili cofnąć udzielone pozwolenie niezależnie od wdrożenia postępowania karnego. Bliższe postanowienia w tym przedmiocie Ministerstwo Skarbu wydawać będzie w każdym poszczególnym wypadku nadużycia.

I. Przywóz.

§ 12. Wszystkie towary przywiezione z za granicy należy dostawić do najbliższego na linii celnej urzędu celnego i tam zgłosić je (zadeklarować) nie później jak w czterdzieści osiem godzin od dnia nadejścia. Na przestrzeni pomiędzy linią celną a urzędem nie można towarów ani zatrzymywać, ani składać, ani przeladowywać, z wyjątkiem wypadków koniecznej potrzeby.

Zgłoszenie celne (deklarację) powinna złożyć strona t. j. osoba uprawniona do rozporządzania towarem

Za uprawnionego do rozporządzania towarem uważa się wymienionego w liście przewozowym odbiorcę towaru, lub tego, który swoje uprawnienie do rozporządzenia towarem udowodni wykupionym kolejowym listem przewozowym, morskim listem przewozowym (connesement), lub prawomocną cesją.

Uprawnienia ajencji celnych Polskich Kolei Państwowych do deklarowania towarów normują osobne przepisy (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 12 poz. 67).

O ile po upływie wyżej oznaczonego 48 godzinowego terminu strona nie zgłosi towaru, urząd celny zarządza załatwienie czynności celnych z urzędu.

§ 13. Zgłoszenia towaru można dokonać ustnie albo na piśmie. Zgłoszenie ustne dopuszcza się przy odprawie

a) podróźnych;

- b) zwierząt i towarów, podlegających szybkiemu zepsuciu;
- c) towarów, wprowadzonych przez mieszkańców pogranicza, na własny użytek, a nie na handel, o ile wysokość przypadającego cła nie przekracza kwoty pięćdziesięciu marek w złocie;
- d) towarów nadchodzących w jednogatunkowych przesyłkach całowagonowych według następujących pozycji tariffy celnej: 1; 37 p. 1 b; 40; 41 p. 1; 58 p. 1; 62 p. 1; gliny z pozycji 65 p. 1; kredy z poz. 65 p. 2; gipsu z poz. 65 p. 3; dalej towarów z poz. 66 pp. 1, 4 i 7; 72 p. 1-a; 73 p. 1-a; 74 p. 1-a i 79.

§ 14. Zgłoszenie ustne towarów polega na tem, że strona oświadcza jakiego rodzaju odprawie ma być towar poddany (odprawie ostatecznej lub warunkowej), jak również udziela na żądanie urzędu potrzebnych wyjaśnień co do wysyłającego, odbiorcy, pochodzenia i ceny towaru. Zarazem strona powinna złożyć wszelkie posiadane dokumenty handlowe i przewozowe, dotyczące zgłoszonego towaru.

§ 15. Zgłoszenie na piśmie (deklaracja) sporządza się na przepisany formularz (wzór № 1) za pomocą papieru indygowego w 3 jednobrzmiących egzemplarzach w języku polskim.

Zgłoszenie powinno zawierać:

- a) nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy i odbiorcy;
- b) ilość, rodzaj, znaki i numery sztuk (colli);
- c) nazwę handlową towarów;
- d) wagę surową towarów;
- e) kraj pochodzenia towarów;
- f) cenę zagraniczną;
- g) wyszczególnienie dokumentów handlowych dołączonych do deklaracji;
- h) rodzaj żądanej odprawy;
- i) datę wystawienia;
- j) własnoręczny podpis osoby, wystawiającej deklarację.

Jeżeli towary nadchodzą w opakowaniu, należy deklarować wagę surową każdej sztuki (colli) osobno i wymienić rodzaj opakowania według nazwy, przewidzianej w tabeli tarowej.

Opakowania, niewymienione w tabeli tarowej, deklaruje się tak, jak się one zewnętrznie przedstawiają np. kufer, konewka, blaszanka i t. p.

Całowagonowe ładunki oraz przesyłki, składające się z większej ilości sztuk (colli) można deklarować sumarycznie, o ile zawierają towar jednakowego gatunku i nadeszły w jednakowym opakowaniu.

§ 16. Dokumenty handlowe, które strona obowiązana jest dołączyć do zgłoszenia towaru na piśmie, powinny być dokumentami oryginalnymi, wystawionymi przez wysyłającego, jako to: faktury, rachunki kupieckie, deklaracje pierwotne i t. p., i powinny zawierać ściśle określenie towaru pod względem jego gatunku i rodzaju, oraz podawać tę ilość (wagę, miarę, sztuki i t. d.) każdego gatunku i rodzaju, która służy za podstawę do obliczenia cła.

W dokumentach tych należy również wskazywać rzeczywistą zagraniczną cenę towaru, za którą został sprzedany odbiorcy krajowemu.

§ 17. W razie niedołączenia dokumentów, wymienionych w § 16 lub dołączenia takich, które nie odpowiadają wyżej (§ 16) wskazanym warunkom zgłoszenie uważa się za niezupełne.

Dokumenty, podające nieprawdziwą cenę towarów, uznaje się za nieodpowiadające warunkom, przepisany w § 16.

§ 18. Po wniesieniu zgłoszenia ustnego bądź na piśmie, urząd bada czy zachodzą warunki formalne do przeprowadzenia odprawy żądanej przez stronę, szczególnie zaś, czy przy towarach, ograniczonych w obrocie, złożone zostało potrzebne zaświadczenie na przywóz, czy urząd jest upoważniony do odprawy i t. p. Zachodzące wątpliwości i braki strona ma obowiązek jaknajśpieszniej usunąć. W przeciwnym razie urząd stosuje przepisy § 12.

§ 19. Rewizja towaru odbywać się może jedynie w obecności strony, o ile tego prawa strona wyraźnie w deklaracji się nie zrzeknie, lub o ile przesyłka nie nastrocza podejrzenia o popełnieniu przekroczenia celnego. Strona obecna przy rewizji obowiązana jest dopełnić na własny koszt i odpowiedzialność wszelkich czynności fizycznych, jakie urząd celny uzna za potrzebne do należytego zbadania towaru. O ile urząd w tym celu posiada osobne siły pomocnicze, strona ma obowiązek posłużenia się nimi za przepisaniem wynagrodzeniem.

§ 20. Po przyjęciu zgłoszenia urząd przystępuje do rewizji towaru, której celem jest stwierdzenie wszystkich danych, potrzebnych do załatwienia żądanej odprawy, w szczególności zaś przy odprawie przywozowej tych danych, które służą za podstawę do obliczenia cła.

Rewizja towaru jest zewnętrzna i wewnętrzna:

- 1) rewizja zewnętrzna polega na obliczeniu sztuk, zbadaniu rodzaju znaków i numerów pojedynczych opakowań i na zbadaniu ich wagi surowej;
- 2) rewizja wewnętrzna ma za zadanie sprawdzić ilość i gatunek towaru całej przesyłki tak, aby żadnej części jej nie uchylono od oclenia, ani też niewłaściwie nie oclono. W tym celu należy zasadniczo otworzyć i zbadać każdą sztukę, o ile o jej zawartości nie można przekonać się inaczej, np. za pomocą prętu rewizyjnego. Gdy przesyłka zawiera więcej sztuk z tym samym towarem, a sposób ich zapakowania, znaki i t. p. nie nasuwają pod tym względem żadnych wątpliwości, można rewizję wewnętrzną ograniczyć do dziesiątej części przesyłki, lecz co najmniej do pięciu sztuk, na których wybór strona nie może wywierać żadnego wpływu. W razie stwierdzenia niezgodności należy rewizją objąć wszystkie sztuki.

§ 21. Przy ustaleniu ilości towaru (art. 8 rozporz. o taryfje celnej), o ile taryfa jako podstawę do wymiaru cła podaje jego wagę, należy przestrzegać zasad następujących:

- a) gdy taryfa celna podaje jako podstawę wagę surową (brutto), należy przez to rozumieć wagę towaru wraz ze wszystkimi opakowaniami w tym stanie, w jakim towar do urzędu dostawiono. Waga środków transportowych (wagonów, wozów i t. p.), w których towar bezpośrednio jest załadowany, do tej wagi nie wchodzi;
- b) gdy taryfa do wagi towaru wlicza wagę wymienionych w niej opakowań (np. poz. 13) za podstawę do wymiaru cła bierze się wagę towaru łącznie z temi opakowaniami;
- c) gdy taryfa celna podaje jako podstawę tylko samą wagę (od 100 kg.) rozumieć przez nią należy czystą wagę towaru, t. j. wagę samego towaru bez żadnego opakowania zarówno zewnętrznego, jak wewnętrznego.

§ 22. Wagę surową towarów wolnych od cła albo podlegających cłu w sumie nie wyższej niż dziesięć marek w złocie za sto kilogramów, można przyjąć według podania strony; urząd celny jednakże ma obowiązek wagę tę od czasu do czasu sprawdzać. Wagę wszystkich innych towarów należy

stwierdzać przez faktyczne odważenie. Jeżeli towary znajdują się w opakowaniach jednego rodzaju i jednej wagi, można przeprowadzać tylko próbne odważanie, które jednak musi obejmować co najmniej dziesiątą część przesyłki, wybraną przez urząd bez wpływu strony. Jeżeli przy próbnym odważeniu okaże się niezgodność, należy odważyć całą przesyłkę. Przy odprawie towarów jednego gatunku w ładunkach wagonowych, o ile stawka nie przekracza trzydziestu pięciu marek w złocie za sto kilogramów, można obliczać wagę za pomocą potrącenia urzędowej tary, uwidocznionej na wagonach, ze stwierdzonej wagi wagonu łącznie z towarem. Ułatwienie to należy stosować również przy odprawie maszyn wszelkiego rodzaju, kabli, akumulatorów, samochodów i płynów w cysternach i beczkach.

W wypadkach podejrzanym należy zarządzić zawsze rzeczywiste odważenie, przy cysternach zaś powtórne odważenie ich w stanie próżnym. Jeżeli z powodów miejscowych zachodzi znaczna trudność, lub nawet niemożliwość faktycznego odważenia, można zadowolnić się wagą, stwierdzoną oryginalnymi dokumentami handlowymi (specyfikacją fabryczną, fakturą i t. p.), o czym czyni się adnotację na potwierdzeniu odprawy.

§ 23. Jeżeli opakowanie zawiera dwa lub więcej rozmaitych towarów, podlegających opłacie cła od wagi surowej, to wagę opakowania rozkłada się na każdy z tych towarów procentowo w stosunku do ich wagi czystej. Jeżeli zaś między powyższymi towarami znajdują się również takie, które podlegają cłu od wagi czystej, to przypadającej na nie części wagi opakowania nie bierze się pod uwagę.

§ 24. Waga czysta towarów, wskazanych w tabeli tarowej, ustala się na podstawie odliczenia opustu procentowego (tary) w tej tabeli w szczególności, który należy stosować tylko do właściwych rodzajów opakowania. Tabelę tarową wraz z wyjaśnieniami, dotyczącymi jej stosowania, dołącza się do niniejszego rozporządzenia (załącznik II).

§ 25. Opakowania zarówno zewnętrzne, jak wewnętrzne, które na podstawie przepisów §§ 21—24 nie podlegają oceniu razem z towarem wolne są od cła, o ile ze względu na swą jakość nie podlegają cłu wyższemu niż towar w nich zawarty i o ile nie są specjalnie przystosowane do wielokrotnego przewozu lub stałego przechowywania tych samych lub innych towarów.

Opakowania, które podlegają oceniu należą clić według ich jakości taryfowej z tą wagą, jaką za nie procentowo opuszczono, lub przez wyważenie ustalono.

§ 26. Po ukończeniu rewizji urząd celny powinien sporządzić potwierdzenie odprawy, w którym podaje się:

- a) nazwę urzędu;
- b) № zgłoszenia (deklaracji);
- c) pozycję rejestru przywozu;
- d) dzień odprawy;
- e) nazwisko uprawnionej do odebrania towaru strony;
- f) miejsce złożenia towaru;
- g) opis towaru według danych potrzebnych do obliczenia cła, a więc skróconą nazwą taryfową, pozycję taryfy celnej, wagę surową względnie wymiarową każdego gatunku towaru i stopę celną;
- h) obliczenie cła i słowne określenie ostatecznej sumy należności;
- i) sprawdzoną cenę towaru w markach polskich;
- j) rejestr i pozycję, pod którą odprawę zapisano;
- k) podpis urzędnika i pieczęć urzędu.

O ile wymienione w punktach a, c, e, dane zadeklarowała piśmiennie strona zgodnie z wynikiem rewizji, to w potwierdzeniu odprawy danych tych nie powtarza się.

§ 27. Potwierdzenie odprawy na towary zgłoszone ustnie wystawia się na druku według dołączonego wzoru № 2, za pomocą papieru indygowego w 3-ch egzemplarzach, z których pierwszy dołącza się do właściwego rejestru, drugi po uiszczeniu opłat celnych i potwierdzeniu tego przez podpis urzędnika, oraz po wybiciu pieczęci urzędu wydaje się stronie na dowód legalnego uskutecznienia odprawy, trzeci zaś służy do celów statystyki handlowej.

§ 28. O ile odprawa odbyła się na podstawie deklaracji, złożonej przez stronę na piśmie (§ 15), potwierdzenie odprawy wystawia się w sposób wskazany w § 27, na trzeciej stronie deklaracji (wzór № 1) przez odpowiednie wypełnienie jej rubryk.

§ 29. W wypadkach, w których deklarację, złożoną na piśmie uznano za niepełną (§ 17), odbiorca towaru powinien uiścić prócz cła dodatkową opłatę manipulacyjną (akcydencję) w wysokości 10% od należności celnej. Opłaty tej nie pobiera się przy deklarowaniu towarów wymienionych w załączonym wykazie (załącznik III) nawet wtedy, gdy właściwą deklarację uznano za niepełną co do wymienionych w tym wykazie szczegółów.

W wypadkach, gdy cło pobiera się w złocie, opłatę manipulacyjną obliczać należy według stawki taryfowej z dodatkiem najwyższego agio.

§ 30. Po sporządzeniu potwierdzenia odprawy o wyniku jej zawiadomienia się stronę, która otrzymanie tego zawiadomienia stwierdza własnoręcznym podpisem. Gdy strona nie zgadza się z zastosowaniem przez urząd taryfy, powinna o tem wyraźnie przy podpisie zaznaczyć. W tym wypadku naczelnik urzędu lub jego zastępca obowiązany jest towar ponownie zbadać. O ile ponowna rewizja potwierdza wynik poprzedni, strona ma prawo podać zażalenie na piśmie, lecz tylko przed odebraniem towaru w ten sposób, by można było z towaru zatrzymać potrzebne próbki.

Naczelnik urzędu lub jego zastępca obowiązany jest również bez żądania stron jaknajczęściej kontrolować odprawy, dokonywane przez urzędników, i prostować spostrzeżone nieprawidłowości.

§ 31. Zażalenia w sprawie stosowania taryfy celnej i wydanych do niej objaśnień (art. 16) należy wnosić protokularnie zaraz przy oceniu. Z chwilą wypuszczenia towaru z urzędu reklamacji się nie przyjmuje, o ile strona nie pozostawiła właściwych urzędowo potwierdzonych próbek.

Na żądanie strony urząd sporządza protokół (wzór № 3) za podpisem urzędników rewidujących i strony.

Urząd celny bezwzględnie przesyła protokół do Ministerstwa Skarbu (Departamentu Cel) wraz ze sprawozdaniem (wzór № 4), w którym należy szczegółowo uzasadnić postępowanie urzędu.

Do sprawozdania dołącza się złożone przez stronę załączniki (listy handlowe, listy przewozowe, specyfikacje, faktury i t. p.) oraz 1 próbkę towaru.

Próbki powinny być wydzielone przez rewidującego urzędnika w obecności strony w ten sposób, iżby były identyczne z kwestjonowanym towarem.

Próbki wydziela się w dwóch jednakowych egzemplarzach, z których jeden przesyła się do Ministerstwa Skarbu (Departamentu Cel), drugi pozostaje w urzędzie celnym. Do próbek przymocowuje się kartki (wzór № 5) i przypieczętowuje lakiem w ten sposób, aby ich nie można było odjąć bez uszkodzenia pieczęci.

Końce sznurka, którym przywiązane są próbki do kartek, pieczętuje się na odwrotnej stronie kartek pieczęcią strony i urzędu, pozostawiając końce sznurka dla pieczęci Departamentu Cel przy zwrocie kartek.

Dolną część kartek urząd pozostawia niewypełnioną.

Odpowiednio wypisane kartki podpisują urzędnicy rewidujący i strona po przymocowaniu i przypiętowaniu ich do próbek.

Przy wydzielaniu próbek należy mieć na uwadze:

- 1) próbki tkanin, wstążek, haftów, koronek i t. p. powinny mieć nie mniej niż 150 cm.² lub 20 cm. długości;
- 2) ciała sypkie i płynne powinny być wysyłane w blaszankach lub szklanych słoikach, o wadze nie mniej jak 150 — 200 gr.; spirytus i płyny, zawierające alkohol w ilości nie mniej 400 cm.³; słoiki powinny być zakorkowane i zapieczętowane lakiem; do słoików przymocowuje się kartki prób w sposób wyżej podany;
- 3) surowce metalów w kawałkach o długości przynajmniej 10 cm.; drut i pręty o długości 40 cm.;
- 4) wysyłanie całych beł, skrzyń, koszy, beczek i t. p. z jednakowym towarem można skutecznie tylko w wypadkach rzeczywistej potrzeby, uznanej przez urząd lub właściciela towaru;
- 5) zamiast towarów ciężkich lub niedogodnych do przesłania można składać rysunki lub fotografie, opatrzone odpowiednim zaświadczeniem zgodności z towarem reklamowanym i opatrzone podpisami rewidującego urzędnika i właściciela towaru oraz pieczęciami urzędu i strony.

Wogóle próby należy składać w takiej ilości i w takim stanie, aby mogły dostatecznie charakteryzować zareklamowany towar i jego przeznaczenie.

Od przedmiotów nie poddających się dzieleniu nie należy odcinać lub oddzielać prób, aby nie psuć gotowych wyrobów.

W razie nieuwzględnienia przez urząd celny zażalenia (§ 30) i przesłania sprawy do decyzji Ministerstwa Skarbu (Departamentu Cel) strona ponosi koszt postępowania, które ściga urząd celny w drodze administracyjnej. Do kosztów zalicza się: analizy, opakowanie, przesłanie próbek i t. p. W razie wątpliwości ze strony urzędu przesyłka próbek odbywa się na koszt Skarbu.

Nadesłany egzemplarz próbek odpowiednio zaświadczony zwraca Departament Cel do urzędu wraz z rozstrzygnięciem sprawy.

Próbki, rysunki, fotografie i t. p. nadesłane z Ministerstwa Skarbu (Departamentu Cel) pozostają w urzędzie, aż do rozstrzygnięcia sprawy, poczem o ile właściciel ich nie zażąda, powinny być należycie skolekcjonowane według poszczególnych pozycji w specjalnych szafach, jako muzeum próbek i wzorów. Próbki te mają służyć za wskazówki przy następnych odprawach takich samych towarów.

W razie zwrotu próbek właścicielowi, urząd celny powinien wziąć pokwitowanie odbioru.

§ 32. Po wygotowaniu przez urząd potwierdzenia odprawy strona obowiązana jest przypadające cło uiścić i towar odebrać w ciągu dwudziestu czterech godzin.

W tym samym terminie na żądanie strony lub na mocy rozporządzenia władzy celnej może towar być przekazany do opłaty cła do innego urzędu celnego, do którego w tym wypadku przesłała się potwierdzenie odprawy.

O ile z powodów wymienionych w § 49, jakakolwiek pozycja deklaracji nie będzie mogła być opłacona, należy wyliczyć i pobrać cło od pozostałych towarów. Po opłaceniu cła za brakującą pozycję należy wystawić

dotatkowy kwit celny (wzór № 10). Unikatem tego kwitu należy dołączyć do właściwej deklaracji.

Cło od towarów, wyszczególnionych w rozporządzeniu Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20-go lutego 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 19 poz. 98) powinno być uiszczone w walucie złotej według postanowień, zawartych w tym rozporządzeniu, od pozostałych zaś towarów w biletach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dopłatą (agio (art. 14 rozp. o taryfie celnej)), której wysokość ustala osobne rozporządzenie.

Jednocześnie z cłem strona obowiązana jest uiszczyć dodatkowe opłaty celne, grzywny, jako też właściwe opłaty wewnętrzne. W razie gdyby wskutek zaszłej pomyłki uiszczono kwotę mniejszą lub większą od właściwie przypadającej, różnica jaka stąd wyniknie powinna być w ciągu dwóch lat wyrównana: należność skarbową ściągnięta trybem ustanowionym, nadwyżka zaś stosownie do właściwych przepisów zwrócona stronie.

§ 33. Jeżeli po dokonaniu odprawy strona w myśl § 32 nie uiszczy należności celnych lub po uiszczeniu nie odbierze towaru, urząd celny ma prawo towar po upływie czternastu dni sprzedać z licytacji.

Na nabywcę towaru przechodzą wszystkie w tym względzie obowiązki pierwotnego odbiorcy.

Termin ten czternastodniowy nie dotyczy jednak żywych zwierząt, świeżych roślin i towarów, podlegających szybkiemu zepsuciu, które mogą być sprzedane niezwłocznie.

Uzyskaną ze sprzedaży gotówkę w całości lub z potrąceniem należności celnych, przewozowych i innych otrzymuje pierwotny odbiorca towaru.

W wypadkach, gdy strona wniesie reklamację na piśmie z powodu wyniku rewizji celnej, czternastodniowy termin sprzedaży towaru z licytacji liczy się od daty zawiadomienia strony o ostatecznym orzeczeniu władzy kompetentnej do rozstrzygnięcia reklamacji.

§ 34. Za towary sprowadzone z zagranicy za pośrednictwem władz i Instytucji państwowych opłaty celne na podstawie uzyskanego od Ministerstwa Skarbu pozwolenia mogą być kredytowane t. j. uskuteczniiane w drodze pojedynczych rozrachunków z Ministerstwem Skarbu. W poszczególnych pozwoleniach będą oznaczane terminy i warunki, dotyczące ułatwienia takiego rodzaju rozrachunków.

II. Wywóz.

§ 35. Towary przeznaczone na wywóz powinny być dostawione do urzędu celnego najbliższego od miejsca występu i tam do wywozu zgłoszone.

Zgłoszenie do wywozu odbywa się ustnie lub na piśmie i powinno zawierać nazwisko i miejsce zamieszkania wysyłającego, ilość, jakość, znaki i numera sztuk, wagę surową, oraz nazwę i cenę towaru.

Zgłoszenie ustne można stosować przy odprawie:

- a) podróźnych,
- b) zwierząt i towarów, podlegających szybkiemu zepsuciu i
- c) produktów gospodarstwa wiejskiego lub drobnego przemysłu, wysyłanych przez mieszkańców pogranicza na użytek sąsiedniej pogranicznej ludności, w ilościach nie przekraczających norm handlu targowego.

Przy innych odprawach strona obowiązana jest złożyć zgłoszenie (deklarację) na piśmie na formularzu według wzoru № 6.

Przy zgłoszeniu ustnem lewą stroną formularza (wzór № 6) wypełnia sam urząd.

§ 36. Po zgłoszeniu urząd celny bada oświadczenie strony, lub złożone dokumenty, czy nie zachodzą jakiegokolwiek przeszkody do żądanego wywozu, np. brak potrzebnych zaświadczeń na prawo wywozu, a następnie poddaje same towary rewizji wedle przepisów dla odprawy przywózowej (§ 19—25).

§ 37. Po zbadaniu towarów urząd celny wystawia potwierdzenie odprawy na formularzu wzór № 6 w 3-ch egzemplarzach i zaciąga do rejestru wywozu. Pierwszy egzemplarz potwierdzenia dołącza się do rejestru, drugi wydaje się stronie, trzeci zaś służy do celów statystycznych. Prócz tego wywóz towaru powinien być stwierdzony przez odbicie pieczęci urzędu i podpis odprawiającego urzędnika.

§ 38. Wywóz towarów, przywiezionych do kraju z za granicy ze zwolnieniem od opłaty cła lub za zwrotem już opłaconego cła może nastąpić na podstawie każdorazowo uzyskanego przez stronę pozwolenia. O ile towar nie wyszedł jeszcze z urzędu celnego do wolnego obrotu, pozwolenie na ulgowy wywóz z powrotem za granicę udziela władza celna. Po przejściu towaru do wolnego obrotu koniecznym jest uzyskanie uprzednio pozwolenia organów Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu.

Podanie o pozwolenie na powrotny wywóz towarów nieoclonionych, lub oclonych, lecz nie opłaconych cłem strona składa do urzędu celnego. O ile przeciw udzieleniu pozwolenia niema przeszkod prawnych i o ile podanie to złożone zostało w terminie oznaczonym w § 33 niniejszego rozporządzenia urząd celny udziela żądanego pozwolenia, przyczem wszakże strona obowiązana jest uiścić wszelkie przypadające dodatkowe (manipulacyjne i inne) opłaty celne lub grzywny. Powrotny wywóz towarów opłaconych cłem, jak również znajdujących się w wolnym obrocie, zależny jest od uzyskania pozwolenia Ministerstwa Skarbu, lub właściwej Dyrekcji Ceł w zakresie jej kompetencji z zachowaniem co do towarów pozostających w urzędzie celnym powyżej wymienionych warunków.

Towary, przeznaczone do powrotnego wywozu, przed występem należy sprawdzić z dokumentami przywózowymi lub właściwem potwierdzeniem odprawy; faktyczny zaś ich występ, po odnotowaniu w rejestrze przywozu, stwierdza — jak w. § 37 — urząd na podaniu strony lub na potwierdzeniu odprawy.

III. Przewóz i przekazywanie towarów.

§ 39. O ile zagraniczne towary nieocłone przeznaczone są do przewozu przez obszar celny (właściwy przewóz) lub strona życzy sobie ich odprawy wewnątrz kraju, wreszcie w wypadkach, w których wejściowy urząd celny nie jest upoważniony do odprawy pewnego rodzaju towarów, towary te przesać należy pod dozorem celnym (przekazywanie towarów) do innego wejściowego lub krajowego urzędu celnego. Wejściowe urzędy celne mogą towary, których rewizja wymaga długiego czasu i szczegółowego badania, przekazywać do krajowego urzędu celnego nawet wbrew wnioskowi upoważnionego do rozporządzania towarem, o ile urząd odbiorczy znajduje się w miejscu przeznaczenia lub po drodze do tego miejsca.

Przewóz towarów uzależnia się od pozwoleń, wydawanych na mocy ustawy o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 79 poz. 527), przekazywanie zaś towarów na których przywóz wymaga się pozwolenia organów Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu może nastąpić tylko po okazaniu przez stronę w wejściowym urzędzie celnym właściwych zaświadczeń Urzędów Przywozu i Wywozu.

Na przekazywanie i przewóz towarów zezwala się między urzędami mającymi nieprzerwalne połączenie kolejowe lub parostatkowe, przyczem przewóz drogą wodną odbywać się może tylko na żądanie publicznych przedsiębiorstw przewozowych, które powinny dać porękę za przewiezienie przesyłki w stanie nienaruszonym i które ponoszą odpowiedzialność do wysokości nieuiszczonego cła za zaginione towary. Przeladowywanie towaru przekazanego na obszarze celnym, wyjąwszy przypadki koniecznej potrzeby, jest wzbronione.

W razie koniecznej potrzeby przeladowania, właściwa stacja kolei zawiadamia najbliższy urząd celny, który deleguje natychmiast urzędnika, celem dopilnowania przeladunku i sporządzenia protokołu.

Przekazywanie towarów może zasadniczo odbywać się tylko w osobnych wagonach, lub oddziałach wagonów i statków, na które można nałożyć zamknięcie celne, niedopuszczające dostępu do towarów (zamknięcie wagonowe). Tylko wyjątkowo można pozwolić na przekazywanie pojedynczych przesyłek, o ile znajdują się one w opakowaniu, pozwalającym nałożyć na nie dostatecznie zabezpieczające zamknięcie celne (zamknięcie pakunkowe). Przesyłki te jednak powinny być we wspólnym wagonie ułożone osobno w ten sposób, by organy celne miały do nich każdej chwili wolny dostęp i możliwość ich sprawdzenia.

§ 40. Przesyłki przekazane prócz zamknięcia celnego muszą być jeszcze w miejscu widocznym oznaczone nalepkami.

Nalepki te powinny być umieszczone na wagonach obok nalepek kolej wych, przy przesyłkach pojedynczych również na samych przesyłkach (wzór № 7). Prócz tego listy przewozowe na przesyłki przekazane należy oznaczać takimi samymi nalepkami mniejszego formatu (wzór № 8) oraz odbijać na nich za pomocą stempli daty przekazania.

IV. Ruch podróźnych.

§ 41. Za podróźnych w rozumieniu niniejszych przepisów uważa się osoby, które przekraczają linię celną przy przejściu lub przejeździe w celach osobistych, a nie w celu wprowadzenia przedmiotów, które mają ze sobą.

Odprawa rzeczy podróźnych, o ile nie wiozą ze sobą towarów przeznaczonych na handel, powinna się odbywać przez cały czas zajęć służbowych i ma pierwszeństwo przed innymi odprawami.

Od podróźnych wymaga się deklaracji ustnej; odprawa odbywa się na podstawie wyniku rewizji, którą należy przeprowadzać z możliwą oględnością. Do odpowiedzialności karnej pociągać można tylko tych podróźnych, u których ze szczególnego zapakowania przedmiotów (podwójne dno, ukrycie pod ubraniem i t. d.) stwierdzić można wyraźnie ich niezawodny zamiar usunięcia poszczególnych przedmiotów z pod odprawy celnej.

Cło od podróźnych pobiera się na podstawie wyniku rewizji ich rzeczy, a na pobrane kwoty wystawia się im kwity blokowe (wzór № 2).

V. Odprawa warunkowa.

§ 42. Jeżeli do obszaru celnego przywozi się towar zagraniczny, albo wywozi towar krajowy za granicę z zamiarem z góry powziętym, że towar ten ma być z powrotem zwrócony w przeciągu ściśle oznaczonego terminu, towar ten można poddać odprawie warunkowej, na podstawie której strona w pierwszym wypadku otrzymuje zwrot cła złożonego przy przywozie, w drugim zaś wypadku otrzymuje zwolnienie od opłaty cła przywozowego.

§ 43. Odprawa warunkowa może być dopuszczana po spełnieniu przepisanych warunków, o ile strona zgłasza swój zamiar zwrócenia towaru już

przy przywozie lub przy wywozie i o ile przy powrocie identyczność towaru można z całą pewnością stwierdzić. Zabezpieczenie cła przywozowego musi być złożone w gotówce, lub w innych walorach według specjalnych rozporządzeń Ministerstwa Skarbu.

§ 44. Na odprawę warunkową towarów w myśl art. 12 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11. VI 1920 r. (Dz. Ust. № 51 poz. 314) należy uzyskać pozwolenie. O ile chodzi o obrót uszlachetniający, t. j. o wprowadzenie materiałów z za granicy, celem wytworzenia w kraju fabrykatów, przeznaczonych do wywozu (obróć czynny) lub też o wysyłanie za granicę wyrobów krajowych i powrotny ich przywóz w stanie wykończonym (obróć bierny), pozwoleń takich udziela Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu jedynie osobom godnym zaufania i nieposzlakowanym.

W podaniach, wnoszonych za pośrednictwem izb handlowych lub urzędów przemysłowych, w których okręgu leży przedsiębiorstwo, strony powinny wymienić materiały, półfabrykaty, tudzież części składowe, które zamierzają sprowadzać lub wywozić i dokładnie określić towar, który będzie wytworzony. Nadto należy podać siedzibę przedsiębiorstwa, przedstawić szczegółowo przebieg postępowania technicznego i wskazać urząd celny, w którym zamierza się przeprowadzać odprawę.

Izby handlowe, względnie urzędy przemysłowe, odsyłają podanie do Ministerstwa Skarbu, po zbadaniu prawdziwości przytoczonych danych wraz ze swoją opinią; w szczególności czy możność współzawodnictwa na zagranicznych rynkach zależy istotnie od użycia zagranicznych nieoclonionych materiałów, półfabrykatów lub części składowych, lub czy w kraju istotnie zachodzi brak odpowiednich zakładów, które mogłyby dokonać uszlachetnienia.

Ministerstwo Skarbu ustala po przeprowadzeniu próbnej fabrykacji pod dozorem skarbowym ilościowy stosunek wytworzonych towarów do sprowadzonych materiałów, określając równocześnie ilość odpadków lub co do tego i dopuszczalny ubytek albo przyrost materiału.

Przy przekroczeniu ustalonych norm pobiera się cło od nadwyżki według jej taryfowej jakości.

Urzędy celne o każdej dokonanej odprawie zawiadamiają osobnym pismem organ skarbowy, powołany do kontroli przedsiębiorstwa.

W wypadkach ujawnienia nadużycia Ministerstwo Skarbu może każdej chwili cofnąć udzielone pozwolenie, niezależnie od wdrożenia postępowania karnego.

§ 45. Rewizje towarów celem odprawy warunkowej, przeprowadza się podług zasad, ustalonych dla odprawy ostatecznej.

Potwierdzenie odprawy uskutecznia się na cęklaracji przez zaznaczenie na tym dokumencie rodzaju odprawy oraz dopisanie terminu wyznaczonego dla powrotu towaru. Wystawione potwierdzenia zapisuje się w rejestrze odpraw warunkowych.

§ 46. Powrót towarów odprawionych warunkowo może nastąpić przez urząd celny dowolnie obrany. Przy zgłoszeniu należy również złożyć dowód odprawy warunkowej, na którego podstawie urząd stwierdza identyczność towaru i zwraca stronie złożone zabezpieczenie za osobnym pokwitowaniem. O ile zwrot zabezpieczenia nie może zaraz nastąpić, należy dokonać warunkowej odprawy zaopatrzyć w potwierdzenie powrotu i zwrócić stronie, która po odbiór zabezpieczenia ma się zgłosić w miejscu i czasie przez urząd wyznaczonym. Wypłatę zabezpieczenia oznacza się również na dokumencie warunkowej odprawy i ten ostatni odsyła się do urzędu,

który go wystawił, celem dołączenia go do rejestru odpraw warunkowych i wykreślenia towaru z właściwego wykazu.

§ 47. Jeżeli towar, warunkowo odprawiony, nie zostanie w wyznaczonym terminie zwrócony, a strona nie postarała się o odroczenie terminu, wyznaczonego do powrotu, urząd, który odprawę uskutecznił, wykreśla ten towar z właściwego wykazu, a złożone zabezpieczenie zalicza na rachunek opłaconych ceł przywozowych.

VI. Składy celne.

§ 48. Towary dostawione do urzędu celnego po wylądowaniu przyjmuje się do składów celnych lub kolejowo-celnych na podstawie dokumentów przewozowych i przechowuje się je aż do chwili uskutecznienia odprawy celnej oraz wydania ich stronie przy zachowaniu terminów, wskazanych w § 12 i § 33.

§ 49. W wypadkach, gdy wymagania, przepisane w §§ 12 i 33, nie mogą być dopełnione przez stronę w oznaczonym terminie z powodów od niej niezależnych, jak np. wskutek zakwestjonowania dokumentów przewozowych, pozwoleń lub stosowania taryfy celnej przy odprawie, dochodzeń karnych i t. p. towary mogą pozostawać w składach przez czas dłuższy, niezbędny do wyjaśnienia sprawy. O ile temu nie stoi na przeszkodzie brak miejsca, urząd celny ma prawo do zezwolenia na przechowywanie w składach na prośbę strony również takich towarów, co do których nie zachodzą powyżej wspomniane okoliczności, najdłużej jednak w ciągu trzech miesięcy, przyczem urząd celny ma prawo w każdej chwili w razie potrzeby (nawał towarów, psucie się towaru i t. p.) wezwać stronę do odebrania towaru. O ile strona w takim wypadku na wezwanie urzędu nie załatwi ostatecznie odprawy i towaru nie odbierze, urząd celny może sprzedać towar przez licytację publiczną.

§ 50. Do magazynów celnych nie wolno przyjmować towarów wybuchowych, oraz takich, które wskutek swej natury (woń, cieknięcie i t. d.) mogą szkodzić innym towarom, znajdującym się na składzie.

§ 51. Przy przyjęciu towarów na skład poddaje się je rewizji zewnętrznej (§ 20), o ile zaś zachodzi wątpliwość co do gatunku towaru, od którego zależy przyjęcie do składu, również podlega on rewizji wewnętrznej. O wyniku rewizji zewnętrznej zapisuje się w księdze składowej.

§ 52. Należność składową pobiera się w zwykłej walucie w wysokości 1 marki polskiej od stu kilogramów wagi surowej za jeden dzień (art. 15), przyczem część wagi surowej mniejszą od 50 kilogramów przyjmuje się za całe 50 kilogramów. Należność składową pobiera się równocześnie z przypadającymi należnościami celnymi za tem samem potwierdzeniem odprawy. Jeżeli przy wydaniu towaru nie pobiera się żadnych należności celnych, to na należność składową powinno być wystawione osobne potwierdzenie zapłaty (wzór № 9), które zapisuje się w rejestrze poborowym na rachunek należności składowych.

Należność składową od towarów, złożonych w magazynach kolejowych oblicza i pobiera kolej według norm, ustalonych przez władze kolejowe.

§ 53. Z chwilą ogłoszenia niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą przepis wykonawczy do rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 4 listopada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. № 95 z 1919 r. poz. 511).

Minister Skarbu:
w z. *Weinfeld*

Załącznik 1 do rozporządzenia Ministra Skarbu o postępowaniu celnem (do § 2).

T A B E L A

towarów, dopuszczonych do odprawy celnej w urzędach celnych klasy II.

Towary wyszczególnione w następujących pozycjach taryfy celnej z dnia 4 listopada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. z 1919 r. № 95 poz. 510).

Grupa a	Grupa b	Grupa c	Grupa d	Grupa e
poz. 1 i 2	poz. 41	poz. 89—102	poz. 173	Wszystkie inne towary, wskazane w pozycjach taryfy celnej, niewymienione w grupach a, b, c, d.
" 3 pkt. 1 i 2	" 103	" 104	" 183 i 184	
" 5, 6 i 7	" 105	" 106, 107	" 186, 187	
" 11	" 108	" 109—119	" i 188	
" 14 pkt. 1		" 121—137	" 192	
" 32		" 185	" 199 i 200	
" 34		" 195—198	" 212	
" 36		" 201—203	" 214	
" 37 pkt. 1b, c i uwaga		" 205 pkt. 1a, b	" 215	
" 37 pkt. 4		" 205 pkt. 2		
" 39 i 40		" 205—211		
" 47 i 48		" 213		
" 53 i 54				
" 58 pkt. 1				
" 59				
" 61 pkt. 1				
" 62 pkt. 1, 2, 3				
" 63				
" 64 pkt. 1				
" 65 pkt. 1, 2, 3				
" 66 pkt. 1				
" 72 pkt. 1				
" 73 pkt. 1				
" 74 pkt. 1, 2 i 4a				
" 77 pkt. 1				
" 79				
" 190 i 191				

Odprawę towarów, wskazanych w powyższych pozycjach taryfy celnej dopuszcza się w urzędach celnych w następującym zakresie:

- 1) towary wskazane w grupie a) bez względu na ich ilość,
- 2) towary wskazane w grupie b) bez względu na ich ilość pod warunkiem wszakże, że taryfowanie ich sprawdzi najbliższy urząd celny 1-ej klasy, któremu w tym celu przelać należy urzędowo potwierdzone próbki,
- 3) towary wskazane w grupie c), o ile wiozą je ze sobą podróżni i o ile będą oclone podług najwyższej stopy celnej właściwej pozycji taryfy celnej, oraz w ilości, od której ogólna należność celna nie przekracza kwoty 50 mk. w złocie,
- 4) towary wskazane w grupie d) pod warunkiem oclenia ich podług najwyższej stopy danej pozycji i to w ilości, od której przypadająca ogólna należność celna nie przekracza 100 mk. w złocie,
- 5) towary wskazane w grupie e), o ile przychodzą w ilości od której cło nie przekracza 100 mk. w złocie.

Załącznik II

do rozporządzenia Ministra Skarbu
o postępowaniu celnem (do § 24).

TABELA TAROWA.

Poz. taryfy	RODZAJ TOWARU .	Tara w odsejkach sztywnej wagi								
		Rozm. opakow.	Skrzyn.	Beczki	Kosze	Plecionki		W o r k i		
						poje- dyn.	po- dwój.	poje- dyn.	po- dwój.	po- trójn.
4	2 Wermiszel i makaron .	—	15	—	—	—	—	—	—	—
	2 arrowroot, leiokon, dek- stryna i otręby migda- łowe nieperfumowane .	—	10	10	6	6	10	1½	2	2½
	2 Sago	—	10	10	5	6	10	2	4	6
11	3	—	16	12	—	6	10	1½	3	4½
15	1 Wanilja w blaszankach.	14	—	—	—	—	—	—	—	—
	Szafrań w blaszankach.	16	—	—	—	—	—	—	—	—
	2	—	18 ¹⁾	18	—	6	10	2	4	—
3	—	18 ¹⁾	18	—	2½	5	1½	2½	—	
17	3	—	10	10	—	6	—	2	4	5
18	1	—	—	7½	—	2½	4	1¼	1½	3
	w dębowych beczkach.	11	—	—	—	—	—	—	—	—
19	2	—	10	10	—	4	6	1½	2	3
22	1	—	15	8	—	—	8	2	4	6
	w pudełkach	10	—	—	—	—	—	—	—	—
	2 w głowach i kawałkach	—	8	8	—	6	8	2	4	6
25	1-a, b w blaszankach . .	12	—	—	—	—	—	—	—	—
26	1	—	12	12	—	5	8	2	4	6
	w belach	4	—	—	—	—	—	—	—	—
	w blaszankach	12	—	—	—	—	—	—	—	—
	w żelazn. beczk. cho- ciażby pobiel.	20	—	—	—	—	—	—	—	—

1) Chociażby oplecione.

Poz. taryfy	RODZAJ TOWARU	Tara w odsetkach surowej wagi								
		Rozm. opakow.	Skrzyn.	Becki	Kosze	Plecionki		W o r k i		
						poje- dyn.	po- dwoj.	poje- dyn.	po- dwoj.	po- trójn.
85	3	—	—	17	—	—	—	—	—	—
	w blaszankach	12	—	—	—	—	—	—	—	—
	w beczkach metalowych	20	—	—	—	—	—	—	—	—
87	3 kadzidla	—	15	12	—	5	8	2	4	6
	asafetida	—	13	7	—	5	8	2	4	6
	4	—	14	12	—	—	—	—	—	—
	w blaszankach	12	—	—	—	—	—	—	—	—
	w metalowych beczkach	20	—	—	—	—	—	—	—	—
	w szklanych naczyniach	30	—	—	—	—	—	—	—	—
	w kamien. naczyniach .	40	—	—	—	—	—	—	—	—
93	4	—	7	7	—	5	8	1	2	3
	5	—	10	10	6	—	—	—	—	—
	w belach	3	—	—	—	—	—	—	—	—
	w ochronnych beczkach	9	—	—	—	—	—	—	—	—
98	1, 2	—	8	13	—	5	8	1	2	3
	w blaszankach	12	—	—	—	—	—	—	—	—
	w żelaznych beczkach .	20	—	—	—	—	—	—	—	—
	w szklanych i t. d. . . .	30	—	—	—	—	—	—	—	—
	w kamiennych i t. d. . .	40	—	—	—	—	—	—	—	—
105	5-b.	—	10	10	—	—	—	—	—	—
	w żelaznych bębnach . .	3	—	—	—	—	—	—	—	—
	7-c.	—	10	7	—	5	8	1	2	3
	w żelaznych bębnach . .	3	—	—	—	—	—	—	—	—
106	2	—	10	10	—	—	—	—	—	—
107	2	—	10	10	—	—	—	—	—	—
108	4	—	10	10	—	—	—	—	—	—
	w szklanych butlach . . .	30	—	—	—	—	—	—	—	—
	w kamiennych „ it.d. . .	40	—	—	—	—	—	—	—	—
	5 kwas winny	—	10	7	—	5	8	1	2	3
	kwas cytrynowy	—	20	10	—	—	—	—	—	—
	w blaszankach	12	—	—	—	—	—	—	—	—
	w szklanych i t. d. . . .	30	—	—	—	—	—	—	—	—
	w kamiennych	40	—	—	—	—	—	—	—	—
	6, 7, 8 oprócz taniny . . .	—	20	10	—	—	—	—	—	—
	w blaszankach	12	—	—	—	—	—	—	—	—
	w szklanych i t. d. . . .	30	—	—	—	—	—	—	—	—
	w kamiennych i t. d. . .	40	—	—	—	—	—	—	—	—
Tanina	—	25	12	—	5	8	2	4	6	
w blaszankach	12	—	—	—	—	—	—	—	—	
w szklanych i t. d. . . .	30	—	—	—	—	—	—	—	—	
w kamiennych i t. d. . .	40	—	—	—	—	—	—	—	—	
110	1, 2	—	10	10	—	—	—	—	—	—
111		—	13	16	—	5	8	1	2	3

Poz. taryfy	RODZAJ TOWARU	Tara w odsetkach surowej wagi								
		Rozm. opakow.	Skrzyn.	Beczki	Kosze	Plecionki		W o r k i		
						pojedyn.	podwój.	pojedyn.	podwój.	potrójn.
117	1-b, 2 . . . . . w blaszankach . . . . . w metal. naczyniach . . . . . w szklanych i t. d. . . . . w kamiennych i t. d.	— 6 20 30 40	— — — — —	17 — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —
118	w blaszankach . . . . . w metal. naczyniach . . . . . w szklanych naczyniach . . . . . w kamiennych	— 12 20 30 40	— — — — —	17 — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —
120	2 . . . . . w blaszankach	— 12	9 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —
121	1, 2 . . . . . w blaszankach . . . . . w metal. naczyniach . . . . . w szklanych . . . . . w kamiennych	— 12 20 30 40	— — — — —	17 — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —	— — — — —
122	1	—	12	12	6	—	—	—	—	—
123		—	10	10	—	—	—	—	—	—
129	2 . . . . . w blaszankach . . . . . w szklanych naczyniach . . . . . w kamiennych	— 12 30 40	10 — — —	10 — — —	— — — —	5 — — —	8 — — —	2 — — —	3 — — —	6 — — —
130	w blaszankach	— 12	15 ¹⁾ —	10 —	— —	5 —	8 —	2 —	4 —	6 —
133	w podwójnych skrzyn. . . . . w blaszankach . . . . . w szklanych naczyniach	— 15 12 30	10 — — —	15 — — —	— — — —	— — — —	— — — —	— — — —	— — — —	— — — —
134	2 . . . . . w blaszankach . . . . . w metalowych naczyn. . . . . w szklanych „ . . . . . w kamiennych „	— 12 20 30 40	10 — — — —	12 — — — —	— — — — —	5 — — — —	8 — — — —	2 — — — —	4 — — — —	6 — — — —
135	w blaszankach opakow. . . . . w drewnianych skrzyniach lub beczkach . . . . . na skrzynie i beczki	— — 10	10 — —	12 — —	— — —	5 — —	8 — —	2 — —	4 — —	6 — —

1) Skrzynie mogą być pojedyncze, podwójne, obszyte lub nieobszyte.

Poz. tariffy	RODZAJ TOWARU	Tara w odsetkach surowej wagi								
		Rozm. opakow.	Skrzyn.	Bezki	Kosze	Plecionki		W o r k i		
						poje- dyn.	po- dwój.	poje- dyn.	po- dwój.	po- trójn.
158	4 nożyce ręczne	—	9	8	—	—	—	—	—	—
160	2 oprócz sapów . . . . . sapy żelazne	— —	9 7	8 7	— —	— —	— —	— —	— —	— —
161	1, 2, 3	—	6	8	—	—	—	—	—	—
162	1	—	7	—	—	—	—	—	—	—
164	4	—	—	2	—	—	—	—	—	—
166		—	10	10	—	—	—	—	—	—
167	4-a Cylindry miedziane do drukowania tkanin	—	13	—	—	—	—	—	—	—
169	1-a, c, e, 2-a, 3-a, b, e, f; g, h . . . . . 2 b, c . . . . . 3-d, I, II, III w oprawie . . . . . 3 d. Uwaga. Żarówki bez oprawy	— — — —	30 6 — —	— 8 65 45	— — — —	— — — —	— — — —	— — — —	— — — —	— — — —
177	2-g Bibułka do papiero- sów, w bobinach, rulo- nach i arkuszach	—	27	—	—	—	—	—	—	—
182	1 w belach . . . . . 2 w belach . . . . . 3 . . . . . w belach	4 ₂ 3 — 4 ₂	— — 10 —	— — 10 —	— — — —	— — 5 —	— — 8 —	— — 2 —	— — 4 —	— — 6 —
183	1 . . . . . w belach . . . . . 2 . . . . . w belach . . . . . 3 . . . . . w belach . . . . . 4 . . . . . w belach	— 3 — 3 — 3 — 3	18 ¹⁾ — 15 ¹⁾ — 18 ¹⁾ — 18 ¹⁾ —	10 ¹⁾ — 15 ¹⁾ — 15 ¹⁾ — 15 ¹⁾ —	— — — — — — — —	— — — — — — — —	— — — — — — — —	— — — — — — — —	— — — — — — — —	— — — — — — — —
184	1, 2, 3, 4 . . . . . w belach	— 3	15 —	15 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —
185	1, 2, 3 . . . . . w belach	— 4	22 —	— —	— —	— —	— —	— —	— —	— —

1) Chociażby namotana na tutki papierowe.

Poz. taryfy	RODZAJ TOWARU	Tara w odsetkach surowej wagi								
		Rozm. opakow.	Skrzyn.	Beczki	Kosze	Plecionki		W o r k i		
						poje- dyn.	po- dwój.	poje- dyn.	po- dwój.	po- trójn.
186	1	—	18	—	—	—	—	—	—	—
	w belach	2	—	—	—	—	—	—	—	—
	2 w motkach	—	18	15	—	—	—	—	—	—
	na szpulkach	—	24 ¹⁾	35 ¹⁾	—	—	—	—	—	—
	na tutkach papierowych na krótkich papiero- wych tutkach	—	24 ¹⁾	30 ¹⁾	—	—	—	—	—	—
	w belach	—	22 ¹⁾	17 ¹⁾	—	—	—	—	—	—
	3-a/b, 4-a/b	3	—	—	—	—	—	—	—	—
	w belach	4	—	—	—	—	—	—	—	—
2, 3 wężna przędzona i nit- kowana, przygotowana do osnowy i nawinięta na wały	—	30	30	—	—	—	—	—	—	
214	1	—	13	10	—	—	—	—	—	

Powyższą tabelę tarową przy ustaleniu wagi towarów stosować należy w następujący sposób:

1. Wszystkie towary wyszczególnione w tabeli tarowej, dostarczane w opakowaniach, wymienionych w tabeli należy poddać oczeniu według wagi, która się okaże po potrąceniu od wagi surowej (brutto) odsetek wskazanych tabelą;

2. Na określenie czystej wagi towarów, wyszczególnionych w tabeli dozwala się w następujących wypadkach:

- o ile rewidujący urzędnik zauważy, że tara nieodpowiada rzeczywistości;
- o ile z faktury, złożonej przez stronę przed rewizją towaru wynika, że tara nie odpowiada istotnej wadze opakowania, z tem że o ile wyważenie towaru będzie połączone z wielkimi trudnościami lub ze szkodą dla zdrowia uczestników rewizji urząd celny może odmówić stronie wyważenia towaru;

3. Tabela tarowa nie ma zastosowania do lekkich opakowań w niej niewyszczególnionych, które służą nie do zabezpieczenia towaru w czasie przewozu, lecz do jego przechowania przed spożyciem lub podczas spożycia;

4. Torebek, pudełek, paczek z papieru, deszczulek, tekturek, wałków, zeszytów i t. p. dodatków użytych do opakowania wewnętrznego towarów, nie uwzględnia się w tabeli tarowej.

Do określenia wagi takiego opakowania dostatecznym jest proporcjonalne wyważenie pewnej ilości opakowań, o ile one są jednakowe;

5. Na trociny w skrzyniach z towarami chemicznymi i aptecznymi, które mieszczą się w naczyniach szklanych, kamiennych lub metalowych, potrąca się dodatkowo 10⁰/₀;

1) Ta sama tara i dla przędzy nitkowanej.

6. Wobec wielkiej różnorodności opakowań, używanych w handlu do jednych i tych samych towarów należy posiłkować się następującymi wskazówkami:
- tara na skrzynie stosuje się również i do beczek lub szczelnie zamkniętych dziełek, jeżeli te nie są w tabeli osobno wymienione i odwrotnie;
  - do towaru znajdującego się w dwóch lub kilku opakowaniach, stosuje się tarę na to opakowanie, któremu służy najwyższa odsetka, o ile tabela nie uwzględnia innych jeszcze opakowań;
7. Rzeczywistą wagę płynów, wprowadzonych w cysternach i specjalnie do tego przystosowanych środkach przewozowych, ustala się w trojaki sposób:
- przez odjęcie od wagi surowej tary urzędowej uwidocznionej na cysternie lub innym środku przewozowym;
  - przez przeważenie cysterny lub innego środka przewozowego po wypróżnieniu go i odjęciu jego ciężaru od wagi surowej;
  - za pomocą przelania płynów do próżnych naczyń już odważonych i odważenie ich następnie w stanie napełnionym. Różnica między wagą płynu z naczyniami a wagą naczyń próżnych stanowi czystą wagę płynu;
8. Za płyny uważa się również ciała ciągliwe, które dają się przelać przy ciepłocie 12° R (15° C);
9. Gdzie na bele nie jest przewidziana tara w tabeli uwzględnia się tarę w wysokości 2‰;
10. Przy odprawie towarów w pojedynczych workach i belach z juty lub zgrzebnego płótna w matach ze słomy lub w rogożach uwzględnia się również 2‰, o ile na te towary nie przewiduje się w tabeli tary dla pojedynczych bel;
11. Jeżeli w tabeli na towary w belach ustanowiono tarę, przekraczającą 4‰, to przez belę rozumieć należy przynajmniej podwójne opakowanie z płótna zgrzebnego, juty, mat i t. p., albo pojedyncze opakowanie tego rodzaju, lecz z żelaznymi obręczami; o ile tych warunków niema uwzględnia się tylko połowę odsetek tary, podanych w tabeli;
12. Ustanowione w tabeli tary na bele stosować można tylko do bel powyżej 10 kg.; na bele o wadze poniżej 10 kg. nie przyznaje się żadnej tary;
13. Nie odpowiadające zwyczajom handlowym opakowania z blachy żelaznej i z innych metali należy clić osobno.

Załącznik III
do rozporządzenia Ministra
Skarbu o postępowaniu cel-
nem (do § 29.)

W Y K A Z

towarów, przy deklarowaniu których, nie pobiera się dodatkowej opłaty manipulacyjnej (akcydencji), chociażby złożone na nich deklaracje, uznane były za niezupełne.

Pozycja i punkty taryfy.	Nazwa towaru z wskazaniem, jak wystarcza je oznaczać w dokumentach handlowych.
11. 13.	Orzechy bez wskazania czy są łuszczone lub nie. Przyprawy do potraw bez uwzględnienia uwagi 2 do tej pozycji.
21. p. 3, 5.	Tytoń krajany bez bliższego oznaczenia czy krajany grubo, czy zaś cienko.
24. p. 3.	Soki owocowe bez wskazania na ilość i % alkoholu.
28. p. 1. lit. a/b.	Wina winogronowe, owocowe i jagodowe, przywożone w beczkach i cysternach bez wskazania na moc i ilość zawartego w nich alkoholu.
37. p. 1. a/c	Ryby świeże (żywe i śnięte) bez uwzględnienia odpowiednich liter p. 1. poz. 37.
57. p. 1. a/c	Wszelkie obuwie i t. d. bez podania wagi pary obuwia.
58. p. 1. a/e	Drzewo gatunków wymienionych w p. 1. bez uwzględnienia liter tego punktu.
66. p. 3-b/c	Płyty opiłowane lub obciosane w całości lub tylko częściowo z wskazaniem gatunku kamienia, lecz bez wskazania na ich grubość.
66. p. 5-a, b. c. I/II	
71. p. 5 a/b	Wyroby prasowane z węgla dla elektrotechniki bez wskazania wagi w sztuce.
76. p. 4 a/b	Wyroby dla celów elektrotechnicznych i laboratoryjnych niemontowane bez wskazania wagi w sztuce.
139.	Surowiec żelaza (surówka) w gęsiach bez uwzględnienia punktów tej pozycji.
140 p. 1, 3	Żelazo i stal sztabowe, szynowe taśmowe, profilowe z wyjątkiem blachy i szyn bez uwzględnienia punktu.
143 p. 1-b I/IV	Miedź, nikiel, kobalt, bismut, kadm i inne metale oddzielnie niewymienione w szynach, prętach i blachach chociażby szlifowanych i polerowanych lub z wytłaczaniami wzorami bez podania grubości.
143 p. 2 b I/III.	Mosiądz, tombak, argentyńskie (nowe srebro) brylanty i inne stopy metalowe oprócz oddzielnie wymienionych w szynach, prętach i blachach, chociażby szlifowanych lub z wytłaczaniami wzorami bez podania grubości.
149 p. 1-a I/II	Rury miedziane i t. d. bez podania średnicy.
149 p. 2-b I/II p. 4-a/b	Wyroby z miedzi, stopów miedzi i innych metali i stopów, wymienionych w poz. 143 bez ozdób wypu-

Pozycja i punkty taryfy	Nazwa towaru z wskazaniem, jak wystarcza je oznaczać w dokumentach handlowych.
150 p. 1-a/d.	kłych lub rżniętych i t. d., wyroby oprócz oddzielnie wymienionych z metali nieszlachetnych połączane i posrebrzane lub też z dodatkiem kosztownych materiałów według p. 2 i 4 bez podania wagi w sztuce.
151 p. 1-a/d.	Wyroby z żelaza lanego, oprócz oddzielnie wymienionych, nieobrobicne bez podania wagi w sztuce.
151 p. 3-a/c.	Wyroby z żeliwa kowalnego (kuto-lane) i wyroby kute tłoczone i wyciskane, również z opitowaniami brzegami i bokami lecz bez obrobienia, bez podania wagi w sztuce.
153 p. 2-a/b.	Kłódki i zamki bez podania wagi w sztuce.
153 p. 4-a, b, c I/III	Nity i bolce bez gwintu, surowe lub doszorowane, śruby z nałożonemi na nie nakrętkami i podkładkami, śruby i bolce z gwintem, surowe lub doszorowane, nakrętki i podkładki nienałożone z gwintem lub bez, surowe lub doszorowane bez wskazania średnicy niegwintowej części lub otworu.
156 p. 1-d I/II.	Łańcuchy, druty żelazne i stalowe, pokryte materia-
156 p. 1-e I/III.	łami włóknistemi, jedwabiem lub gutaperką, tkaniny, siatki, liny i postronki druciane, żelazne i stalowe, tkaniny druciane z drutu miedzianego lub ze stopów miedzi oraz z metali i stopów wymienionych w poz. 143 przewodniki elektryczne izolowane, lecz niepokryte ołowiem bez wskazania średnicy drutu.
156 p. 2-b I/II.	
156 p. 2-c I/IV.	
159 p. 2 a/b.	Broń palna i pneumatyczna bez podania wagi w sztuce.
161 p. 1-a/b.	Pilniki, narzędzia stalowe, hartowane do obrabiania i t. d. w zależności od punktu bez wskazania wagi tuzina lub sztuki.
161 p. 3-a/c.	
163 p. 1-a I/III	Wyroby z cynku lanego; wyroby ze stopu cynku z ołowiem.
163 p. 2-a I/II.	Wyroby z cyny, metalu brytyjskiego i innych stopów cyny bez podania wagi w sztuce.
163 p. 3-a/b.	
167 A. 1-c I/VI.	Maszyny parowe i t. d. bez podania wagi w sztuce.
167 A. 1-e I/III.	Turbiny parowe i obrabiarki do metalu bez podania wagi w sztuce.
167 A. 1-g I/V	
167 A. 1 K. III α β	Armatura spiżowa bez podania wagi w sztuce.
167 A. 2-a/b.	Aparaty bez wskazania na % zawartości miedzi.
167 A. 3 b/d.	Kotły lane bez podania wagi w sztuce.
167 B. 1 a/e.	Prądnice, silnice i t. d. bez podania wagi w sztuce.
167 B 2-a/b.	Akumulatory bez podania wagi w sztuce.
169 p. 2 a I/III.	Narzędzia precyzyjne bez podania wagi w sztuce.
169 p. 3-a I/III.	Oporniki i rozruszniki i t. d. bez podania wagi w sztuce.
169 p. 3-c I/II.	Mierniki elektrotechniczne i t. d. bez podania wagi w sztuce.
176 p. 2-a/b.	Masa papierowa (masa drzewna), przyrządzona mechanicznie i błonnik roślinny [bez wskazania na stopień zawilgożenia.
176 p. 4-a/b.	

Pozycja i punkty taryfy.	Nazwa towaru z wskazaniem, jak wystarcza je oznaczać w dokumentach handlowych.
177 p. 1-e/f. 177 p. 2-c I/II	Karton brystol bez podania wagi 1 m. kw. Papier, oprócz oddzielnie wymienionego biały i kolorowy i t. d. bez wskazania na zawartość masy drzewnej.
187, 188.	Tkaniny bawełniane, surowe, bielone, merceryzowane, barwione, tkane wielobarwnie i drukowane według poz. 187 i 188 bez podania ilości metrów kw. w 1 klg.
190 p. 1-a/d.	Liny, powrozy i t. d. bez podania wagi 10 metrów.
199 p. 1-a/b.	Tkaniny wełniane z przędzy czesankowej i wszelkie inne bez podania wagi 1 metra kw.
199 p. 2-a/c.	Wyroby dziane bez podania, czy te wyroby są bielizną, odzieżą lub drobną konfekcją.
205 p. 1. uwaga:	Wyroby dziane bez podania, czy te wyroby są bielizną, odzieżą lub drobną konfekcją.
207 p. 2.	Tkaniny i tiul haft bez wskazania na szerokość tkanin i haftu
209 (uwagi ogólne)	Przy deklarowaniu towarów, objętych poz. 183—209, zawierających domieszkę jedwabiu lub szychu bez ścisłego wskazania norm procentowych ustalonych w pp. I, II, VI a/c i VII tych uwag.
210 p. 1-a/b.	Kapelusze wykończone i niewykończone bez ścisłego określenia.

Strona 1.

Wzór № 1—A.

Urząd celny .....

Rejestr przywozu poz. ....

D E K L A R A C J A C E L N A № .....

Przesyłkę dostawiono w dniu .....

Pozycja listy przywozu .....

Kraj pochodzenia towaru .....

Nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy .....

Nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy .....

Miejsce złożenia towaru .....

Wymienienie załączonych dokumentów .....

Do rewizji .....

..... dn. .... 19 .....

podpis zgłaszającego .....

Strona 1.

Wzór № 1—B i C.

Urząd celný ..... *Warszawa* .....Rejestr przywozu poz. *118* .....D E K L A R A C J A C E L N A № *21*Przesyłkę dostawiono w dniu ..... *15 Lipca 1920 r.* .....Pozycja listy przywozu ..... *2156/20* .....Kraj pochodzenia towaru ..... *Francja* .....Nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy ..... *A. Natmal, Paryż* .....Nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorcy ..... *J. Herman, Warszawa* .....Miejsce złożenia towaru ..... *magazyn I* .....Wymienienie załączonych dokumentów ..... *1) faktura firmy N N 2) faktura
firmy X X* .....Do rewizji ..... *Kontr. Pietraszewskiemu* .... *Warszawa* ..... dn. *21 Lipca* ..... 19*20* .....podpis zgłaszającego ..... *Kempiński* .....

U w a g a: Tekst wydrukowany kursywą wskazuje, w jaki sposób należy wypełniać wzór № 1—A.

Strona 3.

W y n i k r e w i z j i										Zapisano w rejestrze				UWAGI			
Cechy, numery, rodzaj opakowania	Taryfowa nazwa towaru (w skróceniu)	Pozycja taryfy	Stopa	W a g a				Ilość sztuk miara i t. d.	Należność		Cena towaru		Rodzaj rejestru		Pozycja		
				Surowa		Wymiarowa			Marki	fen.	Marki	fen.					
				klg.	gr.	klg.	gr.										
9	10	11	12	13		14		15	16		17		18	19	20		
	<i>Poz. 1.</i>																
Zgodnie	a) Zgodnie, kosztowne	2 1 5 /1	1170	1	0	0	2	0	—	2	3	4	—	—	15000	—	
	b) Zgodnie, zwyczajne	2 1 5 /2	400				2	8	—	1	1	6	—	—			
	c) Zgodnie, metalowe	2 1 5 /3	270				3	0	—	8	1	—	—				
Zgodnie	<i>Poz. 2.</i>														35000	—	
	a) Zgodnie, czesankowe	1 9 9 /1 a	1850	1	5	0	2	5	—	4	6	2	5	0			
	b) Zgodnie nieczesankowe	1 9 9 /2 a	1550				9	5	—	1	4	7	2	5	0		
Zgodnie	<i>Poz. 3.</i>				1	1	2								8000	—	
	a) Zgodnie, nieobrobione	1 5 1 /3 b	25				4	0	—	1	0	—	—				
	b) Zgodnie, obrobione	1 5 3 /1 b	110				6	4	—	7	0	4	0				

Wzór № 3.

URZĄD CELNY

w

L. ....

P R O T O K O Ł

w sprawie zastosowania taryfy

sporządzony dnia ..... 19..... r. na zasadzie art. 16
rozporządzenia z dn. 11 czerwca 1920 r.

Strona

w imieniu

zadeklarowała podług ..... poz. .... w dniu
..... 19..... r.

przesyłkę zagraniczną:

o wadze brutto:

o wadze netto:

jako:

według poz. .... p. .... lit. ....

po ..... mk. .... fen. od .....

Towar został oclony jako:

według poz. .... p. .... lit. ....

po ..... mk. .... fen. od .....

wagi brutto:

wagi netto:

Towar opłacony podług ..... lit. .... poz. ....

Strona prosi o ocenie towaru jako .....

według poz. .... p. .... lit. ....

po .... mk. .... fen. od .....

ponieważ .....

Zaświadczon ..... towaru .....

Strona obowiązuje się zapłacić koszta postępowania.

Podpisy:

Urzednicy rewidujący

Strona

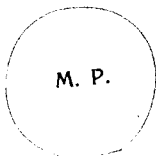
Wzór № 5.

L. ....
 Urząd celny w .....
 d. .... 192 ... r.

Znaki i numera .....
 Ilość miejsc: .....
 Towar zadeklarowano: .....
 Towar oclono: .....
 waga surowa: .....
 waga czysta: .....

Urzędnik rewidujący:
 Właściciel towaru:

do L. ....
 Towar stanowi .....
 według poz. .... p. .... lit. ....
 Warszawa, d. .... 192 ... r.

Wzór № 7 (kol. pap. ziel.)

POLSKIE KOLEJE PAŃSTWOWE

ZAGRANICZNY TOWAR CELNY

Z urzędu celnego: .....
 dostawić do
 urzędu celnego: .....

Wzór № 8 (kol. pap. ziel.)

ZAGRANICZNY TOWAR CELNY

dostawić do
 urzędu celnego .....

Strona 1.

Wzór № 6—A (wzgl. B lub C).

Urząd celny .....

Rejestr wywozu poz. ....

D E K L A R A C J A C E L N A № .....

Nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy .....

Do rewizji .....

" " odbiorcy .....

Miejsce złożenia towaru .....

dn ..... 19 .....

podpis zgłaszającego .....

Strona 3.

W Y N I K R E W I Z J I						
Cechy, numery, rodzaj opakowania	Nazwa towaru	W a g a surowa	W a g a czysta	Ilość sztuk, miara i t. d.	Cena towaru	U w a g i
11	12	13	14	15	16	17

№ .....

Specjalna Kasa Poborowa Urzędu Cel-

nego w .....

Dnia ..... 19.....r.

zapisano na przychód w Księdze Kasowej

pod poz. ....

od .....

tytułem .....

Mk. .... fen. ....

Pokwitowanie.

Z odbioru kwitu .....

Podpis

..... 19.....r.

(Druk ściśle zarachowany)

Wzór № 9.

POKWITOWANIE № .....

Specjalnej Kasy Poborowej Urzędu Celnego w .....

Mk. .... fen. ....

Dnia ..... 19.....r. w Księdze Kasowej

pod pozycją ..... zapisano na przychód

od .....

tytułem .....

Razem, jak wyżej Mk. ....

Podpis:

M. P.

